

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi B. H.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki

w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi

pod sygn. akt I As 37/24

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 17 czerwca 2025 r.,

odrzuca skargę.

[J.M.]

UZASADNIENIE

Pismem z 9 lipca 2024 r. B. H. (dalej: „Skarżący”) wniósł skargę na przewlekłość postępowania, w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi pod sygn. akt I As 37/24, wnosząc o:

1. stwierdzenie przewlekłości w powyższym postępowaniu;
2. zasądzenie żądanej w ww. postępowaniu kwoty wysokości 43 334 zł (słownie: czterdziestu trzech tysięcy trzystu trzydziestu czterech złotych) oraz po 1666 zł (słownie: tysiąc sześćset sześćdziesiąt sześć złotych) za każdy ponadnormatywny miesiąc przewlekłości;

3. o zwolnienie z kosztów sądowych.

W uzasadnieniu Skarżący wskazał, iż pismem z 16 kwietnia 2024 r. złożył skargę na przewlekłość postępowania. Skarga ta została zarejestrowana pod sygn. akt I As 37/24. Ponadto, że Sąd Apelacyjny w Łodzi, tj. sąd który rozpoznawał powyższą skargę zobowiązany był wydać, zawitym terminie – 2 miesiące, orzeczenie kończące to postępowanie. Na poparcie tejże argumentacji przytoczył orzeczenia sądowe zapadłe w sprawach skarg na przewlekłość.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić jako niedopuszczalną.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Jednocześnie w art. 3 u.s.p.p. wprowadzono zamknięty katalog postępowań, w których środek ten przysługuje. Katalog ten nie obejmuje postępowań w przedmiocie naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki. Tym samym, w postępowaniu ze skargi, o której mowa w art. 2 ust. 1 u.s.p.p., skarga ta nie przysługuje. Wyrazem tego jest jednolita linia orzecznicza Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 16 czerwca 2005 r., KSP 5/05; z 6 grudnia 2011 r., KSP 11/11; z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16; z 2 października 2017 r., WSP 1/17; z 9 stycznia 2018 r., KSP 21/17; z 2 października 2017 r., WSP 1/17; z 21 maja 2019 r., I NSP 30/19; z 11 grudnia 2019

r., I NSP 170/19; z 30 czerwca 2020 r., I NSP 82/20; z 12 października 2021 r., I NSP 119/21).

Skarżący wniósł o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie pod sygn. akt I As 37/24 prowadzonej przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi, której przedmiotem była (wcześniejsza) skarga Skarżącego na przewlekłość postępowania. To zaś w jasny sposób dowodzi, iż skarga w niniejszej sprawie podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Z powyższych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c., w związku z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

[J.M.]

[r.g.]